

(2000/C 303 E/225)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0473/00**från Olivier Dupuis (TDI) till kommissionen**

(24 februari 2000)

Ämne: Anslutning av Albanien till WTO

I sitt svar 2526/99⁽¹⁾ på den skriftliga frågan om anslutning av Albanien till WTO ger kommissionsledamot Lamy undvikande information om de framsteg som gjorts när det gäller genomförandet av regler som är förenliga med WTO:s regler. Han bekräftar att förberedelserna inför Albaniens anslutning till WTO är inne i sista fasen.

Kommissionsledamot Lamy har emellertid inte besvarat den huvudsakliga fråga som ställts till kommissionen, dvs. om den kan bekräfta – eller förneka – uppgifter om att anslutningen av Albanien till WTO tydligen hindras av en tvist mellan Frankrike och en annan medlemsstat i WTO, en tvist som inte har någonting att göra med själva frågan om Albaniens anslutning till WTO?

Om detta bekräftas, vilka åtgärder har kommissionen vidtagit, eller avser att vidta, för att Albanien snabbt skall kunna bli en fullvärdig medlem i WTO, i enlighet med det beslut som fattats av unionen?

⁽¹⁾ EGT C 219, 1.8.2000, s. 177.

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(20 mars 2000)

Kommissionen beklagar om parlamentsledamoten ansåg att det tidigare svaret var oklart. Saken är den att gemenskapen inte kunde godta de åtaganden som Albanien föreslog när det gällde audiovisuella tjänster. Dessa åtaganden skulle, om de uppfylldes, hindra utvecklingen av Albaniens framtida förbindelser med gemenskapen när det gäller politiken på det audiovisuella området och innebära en risk för att Albanien skulle uteslutas från möjligheten att delta i olika gemenskapsprogram som till exempel Media.

Dessa åtaganden föreslogs när nästan alla bilaterala förhandlingar om Albaniens anslutning till Världshandelsorganisationen (WTO) var avslutade och gjordes på begäran av Förenta staterna. Mot bakgrund av den amerikanska industrins begränsade marknadsintressen i Albanien riskerar Förenta staternas begäran att motverka sitt eget syfte, eftersom den kan förserna Albaniens ytterligare integration i Europa vilket är kärnan i gemenskapens strategi för Balkanländerna.

Kommissionen deltar därför aktivt i förhandlingarna med de berörda parterna, så att Albaniens anslutning till WTO, som gemenskapen starkt understödjer, kan ske så snart som möjligt.

(2000/C 303 E/226)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0486/00**från Raffaele Costa (PPE-DE) till kommissionen**

(15 februari 2000)

Ämne: Ersättning till tjänstemännen vid Europeiska investeringsbanken (EIB)

Europeiska investeringsbankens lönekostnader för de cirka 1 000 (närmare bestämt 998) anställda uppgår till cirka 129 miljoner euro (250 miljarder italienska lire). Detta belopp omfattar inte bara direktörer i den högsta ledningen, vars löner kan uppgå till cirka 260 000 euro (500 miljoner lire) per år, utan även vanliga handläggare.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Hur ser de styrande organens sammansättning ut inom EIB?
2. Kan kommissionen redogöra för lönerna och beskattningen (brutto- och nettoersättning inbegripet eventuella förmåner)?
3. Hur stor är den totala medelinkomsten bland direktörerna (som är anställda vid EIB)?

4. Stämmer det att kostnaden för EIB:s cirka 1 000 anställda (beräknad på grundval av medellönen på de olika nivåerna, inklusive de ersättningar och avgifter som betalas av banken) uppgår till 250 miljoner lire om året (cirka 130 000 euro), det vill säga mer än dubbelt så mycket som medellönen bland de europeiska banktjänstemännen, vilken uppgår till cirka 100 miljoner lire om året (mindre än 52 000 euro om året)?
5. Stämmer det att direktionsledamöterna inkasserar totalt 50 miljoner lire netto i månaden?
6. Stämmer det att generaldirektörerna inkasserar 40 miljoner lire netto i månaden?
7. Stämmer det att det bara är lönerna för anställda upp till avdelningschefsnivå som är offentliga?
8. Stämmer det att vissa av bankens handläggare (på olika tjänstenivåer) har en årsinkomst på 500 000 euro (cirka en miljard lire)?
9. Kan kommissionen tänka sig att sänka denna ersättning med 30 procent från och med den 1 januari 2000?
10. Hur mycket har utbetalats till samtliga handläggare och samtliga tjänstemän vid EIB under 1998?

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(13 mars 2000)

Med tanke på att parlamentsledmoten fråga var mycket konkret överlämnade kommissionen den till Europeiska investeringsbanken (EIB), vars svar lyder enligt följande:

EIB:s styrande organ omfattar 1) bankstyrelsen, som består av en minister per medlemsstat, i allmänhet finansministern, 2) bankdirektionen, som består av 25 medlemmar och 13 suppleanter, 3) förvaltningskommittén, som är EIB:s verkställande organ, och som består av bankens ordförande och de sju vice ordförandena och 4) kontrollkommittén, som är EIB:s externa revisionsorgan, och som består av fyra personer som valts ut från externa offentliga eller privata finansiella revisionsorgan inom Europeiska unionen.

Bankdirektionen och förvaltningskommittén utses av bankstyrelsen. EIB:s förvaltningsorgans sammansättning och ansvarsområden anges i bankens årsrapport till vilken parlamentsledamoten hänvisas.

EIB:s personalkostnader uppgår till 126,359 miljoner euro, vilket för övrigt också anges i bankens årsrapport⁽¹⁾. Dessa kostnader täcker bankens personal (998 tjänster) samt åtta medlemmar i förvaltningskommittén. Det bör påpekas att endast 70 % av beloppet, dvs. 88,5 miljoner euro går till löner, resterande belopp (37,589 miljoner) går till sociala försäkringsavgifter. I motsats till övriga EU-institutioner tar EIB direkt ansvar för utgifter för sjukförsäkringar, pensioner, dagisverksamhet och annan barnpassning, samt de anställdas subventionerade personalmatsal.

Beträffande ersättningen till bankens direktörer bör det understrykas att medlemmarna i förvaltningskommittén, genom beslut av bankstyrelsen, har ett lönesystem som är identiskt med det för kommissionens ordförande och vice ordförande. På liknande sätt mottar EIB:s generaldirektörer samma ersättningsnivåer som deras motsvarigheter i övriga EU-institutioner. Följaktligen överstigs det belopp på 40 miljoner lire (20 658,28 euro) netto per månad i ersättning för EIB:s generaldirektörer, som anges av parlamentsledamoten, den faktiska ersättningen med över 35 %.

Medlemmarna i bankdirektionen, som sammanträder 11 gånger per år, mottar ingen ersättning från banken. Endast en fast ersättning på 50 euro utbetalas till dem för att täcka kostnaderna för att närvara vid bankdirektionens möten. Detta belopp är oförändrat sedan 1958. Medlemmarna i bankens styrelse mottar varken någon ersättning från banken eller någon ersättning för att täcka kostnaderna för att närvara vid mötena.

Strukturen vad avser grundlönen för de anställda vid EIB är i stort sett densamma som för tjänstemännen och de tillfälligt anställda i gemenskapen. Den är uppdelad enligt följande:

Grundlön hos EIB (1998)

(i euro)

Anställningskategori	Lägsta grundlön	Högsta grundlön
Verkställande personal	1 891,48	4 950,88
Administrativ personal	3 715,03	10 651,64
Personal i ledande befattning	7 466,13	14 610,10

Dessa uppgifter ger ett maximalt teoretiskt förhållande mellan de lägsta och de högsta lönerna på 1:7,7, denna skillnad är betydligt lägre än den som tillämpas inom den europeiska banksektorn. Det bör dessutom understrykas att ingen anställd vid bankdirektionen hittills har mottagit den högsta grundlönen i tabellen. Gemenskapsskatt dras från all ersättning, vars högsta nivå ligger på 45 %, och som betalas till gemenskapens allmänna budget.

Parlamentsledamoten bör påminnas om vissa inslag som är specifika för EIB och som man bör ta hänsyn till vid bedömningen av de detaljerade uppgifterna nedan:

- I motsats till övriga EU-institutioner är EIB genom sina stadgar skyldig att vara självfinansierande och täcka sina driftskostnader genom de vinster den gör som förmedlande bank. På så sätt säkerställer EIB sin egen drift utan medel från gemenskapens budget eller medlemsstaterna.
- Till skillnad från övriga institutioner regleras arbetsförhållandena mellan banken och dess anställda enligt kontrakt och inte genom tjänsteforeskrifter. Dessutom tillämpar banken en arbetsvecka på 40 timmar. Dessa två faktorer samt att EIB:s verksamhet utgörs av bankaktiviteter återspeglar varför den övervägande delen anställda utgörs av administrativ personal och personal i ledande befattning (55 % av personalen), vilket man bör ta hänsyn till vid bedömningen av de bankanställdas genomsnittliga löner.
- Slutligen bör det påpekas att de anställdas löner, enligt bankens traditioner, fastställs individuellt och utgör en del det kontrakt som förenar den anställda med arbetsgivaren. Varje anställd är emellertid väl förtrogen med de lägsta och de högsta grundlönerna i sin anställningskategori.

Sammanfattningsvis bör det påpekas att det faktiska beloppet för de bankanställdas löner (88,5 miljoner euro av totalt 126,359 miljoner i personalkostnader) är 30 % lägre än de siffror som parlamentsledamoten anger.

Slutligen önskar kommissionen peka på att EIB är en oberoende institution som ägs direkt av medlemsstaterna och som agerar enligt de riktlinjer som fastställs av dess styrelse. För ytterligare klargöranden av ersättningen till tjänstemännen vid EIB bör endera styrelsen eller banken kontaktas direkt.

(¹) Vinst- och förlustkontot, EIB:s årsrapport 1998, s. 74. Parlamentsledamoten hänvisar till uppgifterna från 1998, de siffror som återges i detta svar är från samma budgetår, vilket är det senaste budgetåret med attesterade räkenskaper.

(2000/C 303 E/227)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0498/00

från Luciana Sbarbati (ELDR) till kommissionen

(17 februari 2000)

Ämne: Åtgärder för personer med nervdegenererande sjukdomar

Med beaktande av att medellivslängden ökar, aktualiseras problemet med den allmänna ökningen av åldersbetingade hälsoproblem. Att göra det möjligt för äldre att så länge som möjligt bibehålla sin självständighet, i synnerhet genom förebyggande vård, assistenttjänster och information om sjukdomar prioriteras av Europeiska unionens socialpolitik.